

Sygn. akt I C 592/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Piasecka
Protokolant:	stażysta Karolina Ziółkowska

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2018 roku w Człuchowie

sprawy

z powództwa (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko K. B. (1) z d. R.

o zapłatę

oddala powództwo.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 592/18

UZASADNIENIE

Powód – (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko K. B. (1) o zapłatę kwoty 377,69 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwana zawarła z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych telewizji satelitarnej w dniu 1 września 2011 roku w formie pisemnej. W trakcie trwania umowy (...) S.A. przekazał pozwanej dekodery, do którego zwrotu pozwany był zobowiązany w przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, zgodnie z treścią regulaminu o świadczenie usług. W przypadku niezwrócenia sprzętu w określonym terminie (...) S.A. uprawniony był do naliczania kary umownej w wysokości 340,00 złotych.

Umowa została z pozwaną rozwiązana, a pozwana nie zwróciła sprzętu w terminie. Dlatego też (...) S.A. obciążył pozwaną karą umowną, wystawiając w dniu 19 maja 2016 roku notę obciążeniową nr (...) oraz wzywając do zapłaty

powyższej kwoty do dnia 2 czerwca 2016 roku. Pomimo upływu zakreślonego terminu płatności, pozwany nie uiścił należności.

Powstała wierzytelność (...) S.A. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 14 lipca 2016 roku sprzedał powodowi. Tym samym powód stał się następcą prawnym mającym możliwość dochodzenia roszczenia od pozwanego.

Powód informował pozwanego o cesji wierzytelności, zmianie wierzyciela i obowiązku spełnienia świadczenia na rzecz powoda.

Sąd Rejonowy(...) postanowieniem z dnia 25 stycznia 2018 roku, wydanym w sprawie VI Nc-e (...), stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do tutejszego Sądu.

Na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2018 roku stawiała się pozwana i oświadczyła, że obecnie nazywa się B.. Jednocześnie przyznała, że w 2011 roku zawarła umowę z poprzednikiem powoda, jak również, że korzystała z tej usługi kilka miesięcy, albowiem wyprowadziła się z miejsca, którego dotyczyła ta umowa, najpóźniej do końca 2012 roku. Pozwana wyjaśniła, że nie przedłużała umowy i płaciła rachunki do czasu kiedy korzystała z umowy.

Pozwana zakwestionowała brak legitymacji procesowej czynnej oraz wysokość dochodzonego roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana – D. R., obecnie B., w dniu 1 września 2011 roku zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę abonencką nr (...). Umowa dotyczyła pakietu podstawowego i przewidywała 18 miesięcznych okresów rozliczeniowych.

Na podstawie niniejszej umowy abonenckiej Cyfrowy P. zobowiązał się do świadczenia na rzecz abonenta usług, wskazanych w umowie, w zakresie dostarczania programów telewizyjnych i/lub radiowych oraz w zakresie udostępnienia urządzenia dekodującego, w przypadku wskazania informacji dotyczącej opłaty z tytułu udostępnienia urządzenia dekodującego w promocyjnych warunkach umowy. Ponadto poprzednik prawny powoda świadczył usługi zgodnie z Regulaminem świadczenia usług, Cennikiem dla abonentów oraz Promocyjnymi warunkami umowy, które stanowią integralną część umowy (część B pkt 1 i 2 umowy).

W ramach zawartej umowy, pozwanej udostępniono dekodery oraz kartę dekodującą, które podlegały zwrotowi w przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, w terminie 30 dni od dnia jej rozwiązania lub wygaśnięcia.

W przypadku niezwrócenia przez abonenta udostępnionego urządzenia dekodującego lub karty w terminie wskazanym w Regulaminie, abonent będzie zobowiązany do uiszczenia kary umownej w wysokości określonej w Cenniku. Przy czym zapłata kary umownej nie zwalnia abonenta z obowiązku zwrócenia udostępnionego urządzenia dekodującego lub karty.

dowód: umowa abonencka z dnia 1 września 2011 roku k. 37 - 38, protokół zdawczo – odbiorczy k. 39, §6 ust. 9 i 11 Regulaminu świadczenia usług k. 43v.

Pozwana K. B. (2) zd. R., korzystała z umowy do końca 2012 roku, a następnie wyprowadziła się do C.. Pozwana nie poinformowała poprzednika prawnego powoda, że nie będzie korzystała z przedmiotowej usługi.

Do czasu opuszczenia lokalu mieszkalnego, w którym korzystała z usługi, pozwana regulowała rachunki, nie posiadała ona natomiast wiedzy czy rachunki były nadal regulowane po jej wyprowadzce.

Pozwana nie otrzymała żadnego wypowiedzenia umowy, not obciążeniowych oraz informacji o cesji wierzytelności. Nie zwróciła ona również dekodera i karty dekodującej.

przyznane, nadto wyjaśnienia pozwanej 00:02:22 k. 73.

Poprzednik prawny powoda mógł zawiesić świadczenie w całości bądź części usług abonentowi, albo wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym, jeżeli abonent, między innymi, spóźnia się z zapłatą całości lub części opłaty za aktywację, opłaty abonentowej lub dowolnej innej opłaty okresowej lub opłaty niebędącej opłatą okresową, przewidzianej umową abonencką, promocyjnymi warunkami umowy, regulaminem lub cennikiem, o co najmniej 14 dni.

Zawieszenie usług lub wypowiedzenie umowy abonenckiej z powyższej przyczyny, może nastąpić po uprzednim wezwaniu abonenta przez Cyfrowy P. do zaprzestania naruszeń i po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu (§17 pkt 1a i pkt 2 regulaminu).

dowód: Regulamin świadczenia usług k. 41 – 42v.

W dniu 19 maja 2016 roku poprzednik prawny powoda sporządził notę obciążeniową, która zawierała również wezwanie pozwanej do zapłaty kary umownej z tytułu braku sprzętu w wysokości 340,00. Termin płatności ustalono na dzień 2 czerwca 2016 roku.

Wysokość kary wynikała z cennika ważnego od dnia 22 listopada 2012 roku.

bezsporne, nadto dowód: nota obciążeniowa k. 39, inny środek dowodowy: cennik k. 42.

W dniu 14 lipca 2016 roku powód zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem były istniejące, bezsporne i wymagalne wierzytelności pieniężne przysługujące zbywcy od abonentów.

Do umowy został załączony wykaz wierzytelności telewizyjnych w wersji papierowej, który obejmował również wierzytelność pozwanej.

bezsporne, nadto dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 31 – 33, załącznik nr 1 – wykaz wierzytelności telewizyjnych w wersji papierowej do umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 14 lipca 2016 roku k. 34 – 34v.

Pozwana po zawarciu umowy zmieniła nazwisko na (...).

bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie pozwana K. B. (2) przyznała, że w 2011 roku zawarła umowę z (...) S.A. z siedzibą w W. o świadczenie usług telekomunikacyjnych telewizji satelitarnej i korzystała z tej umowy do końca 2012 roku. Pozwana wyłącznie przez okres korzystania z umowy regulowała rachunki. Nie informowała ona poprzednika prawnego o zmianie miejsca zamieszkania i adresu, jak również nie wypowiedziała i nie rozwiązała umowy. Niewątpliwym jest również, że pozwana w ramach zawartej umowy otrzymała sprzęt w postaci dekodera, karty i chyba anteny, którego nie zwróciła.

W przedmiotowej sprawie strona pozwana zakwestionowała legitymację procesową czynną powoda oraz wysokość dochodzonego roszczenia.

Wobec powyższego, w pierwszej kolejności zasadnym było ustalenie, czy strona powodowa posiada legitymację procesową czynną.

Strona powodowa prawo do niniejszego roszczenia wywodziła z umowy cesji wierzytelności z dnia 14 lipca 2016 roku.

Legitymacja procesowa oznacza uprawnienie do występowania w procesie w charakterze powoda (legitymacja czynna) lub pozwanego (legitymacja bierna). Rozróżnia się przy tym legitymację materialną - wynikającą z posiadania prawa podmiotowego lub interesu prawnego podlegającego ochronie na drodze sądowej oraz legitymację formalną

- oznaczającą uprawnienie do wytoczenia powództwa i popierania go w celu ochrony praw podmiotowych własnych bądź cudzych.

Zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa, które Sąd w niniejszym składzie w pełni podziela, tylko przepis prawa materialnego, stanowiącego podstawę interesu prawnego, stwarza dla określonego podmiotu legitymację procesową strony (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2010 roku, sygn. akt II CSK 323/09, opubl. Lex nr 602680). Strona jest zatem pojęciem materialnoprawnym, a nie procesowym, a przeto o tym czy dany podmiot jest stroną postępowania cywilnego, tj., czy ma uprawnienie do wystąpienia z roszczeniem, przesądzają przepisy prawa materialnego, mające zastosowanie w konkretnym stanie faktycznym, nie zaś przepisy procesowe. Ponadto, przed oceną merytoryczną sprawy, Sąd zawsze z urzędu ustala czy strony występujące w procesie posiadają legitymację, jej brak zawsze skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby, a dokładniej bez możliwości merytorycznej oceny roszczenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 2 kwietnia 2009 roku, opubl. Lex nr 503250).

Wbrew zarzutom pozwanej, w ocenie Sądu, powód wykazał następstwo prawne pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W., z którym pozwana zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych a powodem, od którego powód miał nabyć wierzytelność pozwanej.

Zgodnie bowiem z treścią art. 509 § 1 kc, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2 art. 509 kc).

Na skutek przelewu wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia.

Na wykazanie cesji powód przedłożył wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 14 lipca 2016 roku, z której wynikało, że przedmiotem sprzedaży były bezsporne i wymagalne wierzytelności pieniężne przysługujące Zbywcy od Abonentów, zwanych dalej dłużnikami, wynikające z niezapłaconych należności z tytułu kar umownych za niezwrócenie w terminie udostępnionego sprzętu, zastrzeżone w umowach o świadczenie usług. Jednocześnie przedmiotowa umowa była umową przekazania bazy danych, zawierających dane osobowe dłużników (załącznik nr 1 i 2 – wykaz wierzytelności).

Z samej umowy nie wynikało zatem jakie wierzytelności zostały objęte umową cesji. Celem wykazania, że zawarta umowa cesji obejmuje wierzytelność będącą przedmiotem niniejszego procesu powód przedłożył załącznik nr 1 stanowiący wykaz wierzytelności telewizyjnych w wersji papierowej do umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 14 lipca 2016 roku w W.. Wykaz ten został opatrzony podpisami osób występujących w imieniu nabywcy (k. 34 – 24v).

W myśl art. 511 kc jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Zapis ten nie oznacza nic innego jak formę pisemną zastrzeżoną dla celów dowodowych. Zawiadomienie o dokonaniu cesji wysłane do dłużnika nie stanowi pisemnego stwierdzenia przelewu wierzytelności. Kodeks cywilny posługuje się zwrotem „stwierdzenie pismem” w art. 77 § 2 i 3 kc (rozwiązanie, odstąpienie, wypowiedzenie umowy zawartej na piśmie) i zarówno w orzecznictwie jak i doktrynie nie ma sporu, iż wymienione czynności winny być dla celów dowodowych sporządzone w formie pisemnej. Złożony wydruk z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności opisujący wierzytelność przysługującą zbywcy względem pozwanego jest również dokumentem w rozumieniu art. 245 k.p.c., ponieważ jest on podpisany przez obie strony umowy.

Dlatego też Sąd uznał, iż przedstawiona przez powoda umowa cesji oraz załącznik nr 1 w postaci wykazu wierzytelności przysługującej wobec pozwanej są wystarczające do uznania, że powód nabył od (...) S.A. z siedzibą w W. wierzytelność, której dotyczy jego powództwo.

Odnosząc się natomiast do zakwestionowania przez pozwaną roszczenia w zakresie jego wysokości, to należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 6 kc strona powodowa, w toku niniejszego procesu, winna wykazać nie tylko zasadność dochodzonego roszczenia, ale również jego wysokość.

Strona powodowa celem udowodnienia wysokości dochodzonego roszczenia przedłożyła cennik sprzętu, który zgodnie z postanowieniami umowy stanowi wraz z Regulaminem świadczenia usług i (...) warunkami umowy integralną część umowy. Należy jednak zauważyć, że cennik ten ważny był od dnia 22 listopada 2012 roku, a zatem obowiązywał on już po zawarciu przedmiotowej umowy. W konsekwencji nie mógł on stanowić integralnej części umowy z dnia 1 września 2011 roku. Ponadto, w ocenie Sądu, strona powodowa nie wykazała, w toku niniejszego procesu, aby ceny sprzętu obowiązujące od dnia 22 listopada 2012 roku, obowiązywały również w dacie zawarcia umowy przez pozwaną.

Wobec powyższego, skoro strona powodowa nie udowodniła wysokości dochodzonego roszczenia, to powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wobec powyższego zasadnym było orzec jak w sentencji.